

Hai nĩa hy sinh

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 17 Tháng 4 Năm 2012 20:32

Khi cô gi&#t mình t&#nh d&#y gi&#a đ&#m vì l&#nh, anh th&#&#ng ôm ch&#t cô vào lòng, dùng h&#i &#m c&#a c&# th&# s&#&i cho cô.

Cô v&#n là m&#t ng&#&i con gái xinh đ&#p. “V&# tinh” xung quanh cô nhi&#u không k&# xi&#t, nh&#ng cô b&# ngoài tai t&#t c&# đ&# ch&#n anh – m&#t công nhân làm vi&#c &# nhà máy, thu nh&#p còn không đ&# cho 3 b&#a ăn hàng ngày. Cô ch&#p nh&#n t&# b&# c&# gia đình, th&#m chí là công vi&#c đ&#y t&#&ng lai c&#a mình đ&# c&#&i anh.

Sau khi k&#t hôn, anh và cô m&#&n đ&#&c nhà kho c&#a m&#t ng&#&i b&#n, h&# s&#p x&#p l&#i thành m&#t t&# &#m gi&#n d&#. Mùa đông đ&#n, căn nhà kho tr&#ng tr&#i hút gió l&#i càng tr&# nên l&#nh giá. Khi &#y ch&#a đ&# ti&#n mua chăn, cô th&#&ng b&# gi&#t mình t&#nh d&#y gi&#a đ&#m vì l&#nh. Nh&#ng lúc đó, anh ch&# bi&#t ôm ch&#t cô vào lòng, dùng h&#i &#m c&#a c&# th&# s&#&i &#m cho cô.

Hai nhà hy sinh

Tác Giả: Saigon Echo s̄ u t̄ m
Thứ Ba, 17 Tháng 4 Năm 2012 20:32

Một ngày cô trở về nhà với một thất vọng nhứt nhứt, anh lo lắng hỏi cô có phải buồn hay không? Cô chầm chậm nói: “Em hỏi một thôi!” rồi hân hoan rút túi trong túi ra một tờ bạc nhét vào tay anh: “Chúng mình có tiền rồi anh à, mình đi mua một chiếc chăn tốt để đắp nhé.” Anh ngạc nhiên nhìn tờ tiền trong tay cô, giọng run run: “Làm sao em lại có nhiều tiền vậy?” Cô vui vẻ kể lại cho anh tiền là do cô kiếm được khi đi phát tờ rơi. Cô phải đứng tay sáng đèn tìm kiếm để công nhân lấy tiền. Nói rồi cô vội vàng kéo anh ra khỏi nhà, không cho anh hỏi thêm điều gì nữa. Họ mua một cái chăn với giá rẻ tiền. Từ đó, giữa đêm cô không còn buồn gì nữa.

Vài năm sau, anh tìm được công việc tốt hơn, rồi kiếm được nhiều tiền, tìm công ty. Không bao lâu anh đã xây cho cô một ngôi nhà khang trang, mua ô tô cùng rất nhiều đồ dùng đắt tiền khác. Anh nói muốn dành cho cô một cuộc sống thoải mái no đủ để bù đắp lại những tháng ngày khó khăn vất vả trước đây. Cuộc sống bỗng thay đổi khi cô có phần bằng hoàng chấp nhận thích nghi với điều kiện mới.

Ngày chuyển nhà, anh bỏ những đồ đạc cũ trong căn nhà kho của họ trước đây anh đưa mua về vứt đi không giữ lại bất cứ cái gì. Những cô khẳng khẳng nói muốn giữ lại cái chăn để đắp. Và rồi một thất vọng gian dài nữa họ vẫn dùng cái chăn cũ kỹ, giờ đây nó đã trở nên xỉn xỉn cũ kỹ, còn rách khá nhiều chỗ. Anh không ngần ngại phân vân với cô: “Thôi bỏ cái chăn cũ này đi em, mình có thể mua một cái chăn mới để áp và tốt hơn rất nhiều. Em xem căn nhà mình toàn những đồ đắt tiền, nhìn cái chăn cũ này trong nhà trông thật xấu hổ.” Những cô vẫn chấp nhận quyên góp giữ lại cái chăn cũ kỹ, vì chỉ khi đắp nó cô mới cảm thấy thoải mái và được che chở.

Một hôm, anh về nhà mang theo một cái chăn mới và những quyên góp bỏ cô bỏ cái chăn cũ đi. Lần này dù không nghe cô vẫn nghe theo lời anh. Từ đó, hàng đêm cô ngủ không còn ngon giấc nữa, trong lòng cô lúc nào cũng cảm thấy thấp thỏm lo lắng khi cô lại không ngủ được mình giữa đêm. Và mỗi lần ngủ dậy như thế, hai một cô lại đem đi bán nữa. Anh vẫn không biết rằng để mua được cái chăn đó cô đã phải đi bán máu lấy tiền chứ không phải đi phát tờ rơi như cô nói với anh. Lần đầu tiên bán máu, biết bao đau đớn, cũng chỉ vì muốn có cái chăn này. Vậy mà anh lại nói về nó. Cô đem cảm thấy anh không còn yêu cô nữa nữa.

Một ngày anh có việc gấp phải ra ngoài, quên mang theo máy tính xách tay quen thuộc. Trên màn hình của anh vẫn hiện lên trang blog anh viết hàng ngày. Và cô bắt chợt được dòng chữ anh hình như viết không lâu.

Hai nĩa hy sinh

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 17 Tháng 4 Năm 2012 20:32

“Ngày hôm ấy em tở đâu v&#u00a0; khuôn mặt tái xanh nh&#u00a0;t nh&#u00a0;t khi&#u00a0;n cho tôi lo &#u00a0;ng vô cùng. Rồi em nói em đi phát tở r&#u00a0;i đ&#u00a0; mua ch&#u00a0;n cho hai đ&#u00a0;a. Tôi hôm đó chúng tôi n&#u00a0;m ng&#u00a0; &#u00a0;m áp trong chi&#u00a0;c ch&#u00a0;n m&#u00a0;i, th&#u00a0;y em n&#u00a0;m cu&#u00a0;n tròn trong lòng tôi say trong gi&#u00a0;c ng&#u00a0;, tôi th&#u00a0;ng em bi&#u00a0;t bao. Đã bao đêm r&#u00a0;i em không đ&#u00a0;c ng&#u00a0; ngon đ&#u00a0;n v&#u00a0;y. Và r&#u00a0;i tình c&#u00a0; tôi nhìn th&#u00a0;y trên tay em có m&#u00a0;t vết s&#u00a0;ng nh&#u00a0;, d&#u00a0;ng nh&#u00a0; b&#u00a0; kim tiêm đâm v&#u00a0;y. Tôi b&#u00a0;ng hi&#u00a0;u ra t&#u00a0;t c&#u00a0;. Hóa ra em nói đ&#u00a0;i tôi em đi phát tở r&#u00a0;i, th&#u00a0;c ra em đã đi bán máu đ&#u00a0; có ti&#u00a0;n mua ch&#u00a0;n, ch&#u00a0; vì m&#u00a0;t cái ch&#u00a0;n mà em đã ph&#u00a0;i kh&#u00a0; s&#u00a0; đau đ&#u00a0;n đ&#u00a0;n v&#u00a0;y. Đêm đó tôi đã khóc vì th&#u00a0;ng em và cũng th&#u00a0;m h&#u00a0;a s&#u00a0; c&#u00a0; g&#u00a0;ng làm vi&#u00a0;c, ph&#u00a0;n đ&#u00a0;u trở thành m&#u00a0;t ng&#u00a0; &#u00a0;i thành đ&#u00a0;t, đ&#u00a0; có th&#u00a0; bù đ&#u00a0;p l&#u00a0;i nh&#u00a0;ng ngày tháng kh&#u00a0;n khó này cho em. Và gi&#u00a0; đây tôi đã th&#u00a0;c hi&#u00a0;n đ&#u00a0;c l&#u00a0;i th&#u00a0; đó. Hôm qua tôi quy&#u00a0;t đ&#u00a0;nh đ&#u00a0;n trở m hi&#u00a0;n máu, tôi ch&#u00a0; mu&#u00a0;n c&#u00a0;m nh&#u00a0;n m&#u00a0;t chút n&#u00a0;i đau em tở ng trở i qua. Khi chi&#u00a0;c kim tiêm đâm vào m&#u00a0;ch máu, m&#u00a0;t c&#u00a0;m giác nh&#u00a0;i bu&#u00a0;t lan đ&#u00a0;c kh&#u00a0;p c&#u00a0; th&#u00a0;. Nh&#u00a0;ng tôi không th&#u00a0;y đau, ng&#u00a0;c l&#u00a0;i, r&#u00a0;t h&#u00a0;nh phúc. Tôi l&#u00a0;y ti&#u00a0;n bán máu và đi mua chi&#u00a0;c ch&#u00a0;n m&#u00a0;i này. Tôi mu&#u00a0;n nó là món quà b&#u00a0;t ng&#u00a0; dành cho em...”

N&#u00a0;c m&#u00a0;t cô đã &#u00a0;t đ&#u00a0;m tở đ&#u00a0; nào. Hóa ra tình yêu c&#u00a0;a anh dành cho cô v&#u00a0;n sâu đ&#u00a0;m và l&#u00a0;n lao đ&#u00a0;n v&#u00a0;y. Mùa đông năm nay anh đã đ&#u00a0;i máu c&#u00a0;a mình tở ng cho cô chi&#u00a0;c ch&#u00a0;n &#u00a0;m, có l&#u00a0; đó cũng s&#u00a0; là chi&#u00a0;c ch&#u00a0;n &#u00a0;m áp nh&#u00a0;t cô có trong đ&#u00a0;i